

SCI-CONF.COM.UA

**DYNAMICS OF THE
DEVELOPMENT OF
WORLD SCIENCE**

**ABSTRACTS OF VI INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
FEBRUARY 19-21, 2020**

**VANCOUVER
2020**

DYNAMICS OF THE DEVELOPMENT OF WORLD SCIENCE

Abstracts of VI International Scientific and Practical Conference

Vancouver, Canada

19-21 February 2020

Vancouver, Canada

2020

141.	ПОГОДА О. В., ЦУРАНОВА О. О., БИВШЕВА Т. Ф. РОЗВИТОК САМОСТІЙНОСТІ НА ШЛЯХУ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА.	914
142.	ПОЛЄВІКОВА О. Б., СОМИК О. О. ГЕОКЕШИНГ ЯК ЗАСІБ МОВЛЕННЄВОГО САМОВИРАЖЕННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ.	920
143.	РАЗАНОВ С. Ф. УДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА МЕДУ В УМОВАХ ТЕХНОГЕННОГО ЗАБРУДНЕННЯ МЕДОНОСНИХ УГІДЬ.	926
144.	РАТОШНЮК В. І., РАТОШНЮК Т. М. ОСОБЛИВОСТІ ВИРОЩУВАННЯ ЛЮПИНУ ВУЗЬКОЛИСТОГО ЗАЛЕЖНО ВІД ГІДРОТЕРМІЧНИХ ЧИННИКІВ В УМОВАХ ЗОНИ ПОЛІССЯ УКРАЇНИ.	934
145.	РЕШЕТНИК К. С., СИТНИК Ю. Ю., ЛОПУЛЕНКО А. С. ГРИБИ ВІДДІЛУ BASIDIOMYCOTA ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ.	945
146.	РИБАКОВА С. С., МИРОНОВ Д. А. КОМУНІКАЦІЙНА ПОЛІТИКА ПІДПРИЄМСТВ ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА, ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ІНСТРУМЕНТ КОМУНІКАЦІЇ ВИРОБНИКА ТА СПОЖИВАЧА ГОТЕЛЬНИХ ПОСЛУГ.	949
147.	РИБАЛОВА О. В., ШАРОВАТОВА О. П., БОНДАРЕНКО О. О. ВИЗНАЧЕННЯ РЕКРЕАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ.	953
148.	РОМАНЮК А. Д., ТЕЛИПКО Л. П. ЗАДАЧИ ОПТИМІЗАЦІЇ ПАРАМЕТРОВ МЕХАНИЧЕСКИХ ПЕРЕДАЧ ЗАЦЕПЛЕНИЕМ.	963
149.	РУСАНОВ М. Г., БРОСЛАВСЬКА Г. М. ПЕРСПЕКТИВИ АДАПТАЦІЇ СТАНДАРТІВ ІЗ ОХОРОНИ ПРАЦІ КРАЇН ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ В УКРАЇНІ.	969
150.	САВЕНКО В. І., ПРИХОДЬКО О. О., ПОБЕДА С. С., ЖАЛДАК Р. Ю. ЕФЕКТИВНА ДІЯЛЬНІСТЬ ТА ІЗОМОРФІЗМ СТРУКТУРИ БУДІВЕЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ.	975
151.	СТАТНИК І. І., КЛИМЕНКО Л. В., КЛИМЕНКО М. О. ОЦІНКА ЯКОСТІ ПОВЕРХНЕВИХ ВОД РІЧКИ БОЯРЧИК (В МЕЖАХ М. РІВНЕ, УКРАЇНА).	981
152.	СТАХІВ М. М. ФОРТЕПАННА СЮЇТА А. КОС-АНАТОЛЬСЬКОГО «КОЗАЦЬКІ МОГИЛИ»: ВИКОНАВСЬКО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АСПЕКТ.	987
153.	СТОЦЬКИЙ А. О. СКЛАД МІКРОФЛОРИ ЗА ГНІЙНО-НЕКРОТИЧНИХ ПРОЦЕСІВ ПАЛЬЦЯ У КОРІВ В ОБСТЕЖЕНИХ ГОСПОДАРСТВАХ.	994
154.	СОБОЛЄВА-ТЕРЕЩЕНКО О. А., ДАНИЛЬЧУК Д. Д. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАХИСТУ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ.	1000

**ПЕРСПЕКТИВИ АДАПТАЦІЇ СТАНДАРТІВ ІЗ ОХОРОНИ ПРАЦІ
КРАЇН ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ В УКРАЇНІ**

Русанов Михайло Григорович

(SSL-D)

кандидат технічних наук, доцент, старший науковий співробітник

доцент кафедри природничих дисциплін

Брославська Галина Михайлівна

кандидат педагогічних наук

старший викладач кафедри математики та фізики

Комунальний заклад «Харківська гуманітарно-педагогічна академія»

Харківської обласної ради м. Харків, Україна

Анотація. У зв'язку з тим, що на сьогоднішній день показники промислової безпеки в Україні не завжди відповідають рівневі розвинутих країн світу, основною метою нашої держави є наближення у сфері охорони праці законодавства України до законодавства Європейського Союзу. На основі цього з'явиться можливість знизити показники виробничого травматизму та професійних захворювань, досягти на практиці високих показників охорони праці, які будуть близькими до рівня європейських стандартів.

Ключові слова: охорона праці, законодавство Європейського Союзу, законодавство України, безпечні умови праці, нормативно-правові акти.

Розв'язання проблем, що стосувалися охорони праці, в різних країнах завжди відбувалося по-різному, неоднаково, все залежало від обставин, які сприяли цьому. Сьогодні, майже у всіх промислово розвинутих країнах, роботодавець несе відповідальність за безпеку та здоров'я свого працівника під час його трудової діяльності. Якщо проаналізувати інформацію, що стосується охорони праці робітника стоп'ятдесятирічної давності, то ми бачимо, що в той час

працівник, розпочинаючи будь-яку роботу, брав на себе ризик травми або захворювання. Оскільки техніка в той час не була розвинена, не існувало ніяких нормативних та правових актів, що стосувалися відповідальності роботодавця за життя, здоров'я та працездатність працівника, робота була пов'язаною з певним виробничим ризиком – травми та захворювання розглядалися не як виняткові події, а як повсякденне нормальне явище.

Автори статті вважають, що питання розвитку охорони праці робітників будь-якої країни залежало від рівня її індустріалізації, типу державного управління та соціального устрою.

Інтеграція України в Європейський Союз стала причиною численних змін, що відбуваються в системі освіти нашої держави: від випускників наших освітніх закладів, які трудяться за кордоном вимагають знання державного та міжнародного законодавства, особливо того, що стосується охорони праці. У міжнародно-правових документах Генеральної Асамблеї ООН («Загальна декларація прав людини» (1948 р.) та «Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права» (1976 р.)) зазначено, що одним із невід'ємних прав людини є право на охорону її праці. На сучасному етапі, можемо з впевненістю сказати, законодавство нашої держави з питань охорони праці є вже сформованим.

Проблему реформування законодавства, яке стосувалося охорони праці, вивчали та досліджували науковці А. Андрющенко, Н. Болотіна, І. Дубровський, І. Кисельов, Ю. Шемшученко та ін.

Процес зміни українського законодавства у сфері охорони праці до стандартів законодавства країн Євросоюзу потрібно розглядати крізь призму його основної мети, яка полягає в досягненні на практиці високого європейського рівня охорони праці із загальним зниженням показників травматизму, що виникає на виробництві та захворювань пов'язаних із професійною діяльністю. Ми бачимо, що, показники промислової безпеки в Україні не завжди відповідають рівневі розвинутих країн світу.

Зміна законодавства нашої держави до стандартів законодавства Європейського Союзу в галузі охорони праці почалася у 2002 році коли був прийнятий Закон України «Про охорону праці». Вищезгадуваний Закон в основному стосувався певних положень законодавства Євросоюзу. Дія Закону повинна була поширюватись на всіх роботодавців, які використовували найману працю, включаючи приватних осіб. Він установлював персональну відповідальність роботодавців за дотримання норм охорони праці.

Охорону праці розглядають, перш за все, як самостійну галузь, сферу діяльності, покликану запобігати травмам, хворобам, людським жертвам, а отже, зменшенню соціальної напруженості у суспільстві [1, с. 108].

Законодавство нашої держави, яке стосується охорони праці, містить такі загальні закони:

- Конституцію України;
- Закон «Про охорону праці»;
- Закон «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності»;
- Кодекс законів про працю України;
- інші нормативно-правові акти.

Питання правового регулювання в галузі охорони праці розглядаються в таких українських законодавчих актах – законах:

- «Про охорону здоров'я»;
- «Кодекс цивільного захисту України»;
- «Про використання ядерної енергії та радіаційний захист»;
- «Про забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя населення»;
- «Про підприємства в Україні»;
- «Про колективні договори і угоди» та інші.

Важливими нормативно-правовими актами з питань охорони праці, які використовує у своєму законодавстві наша держава, є такі міжнародні договори

та угоди: Конвенції та рекомендації Міжнародної Організації Праці; Директиви Європейського Союзу; Договори та угоди, підписані в рамках Співдружності Незалежних Держав; Двосторонні договори та угоди тощо.

Аналізуючи наукові джерела, результати досліджень, що стосуються охорони праці, бачимо, що розвиток законодавства, пов'язаного із збереженням життя, здоров'я та працездатності працівників, у європейських країнах відбувається постійно. Науковець Н. Пронюк зазначає, що «Європейське право не є застиглою категорією, при цьому його розвиток – це дорога з двостороннім рухом: впливаючи на національне законодавство, воно водночас вбирає в себе все найкраще, що є в цьому законодавстві» [2, с. 27].

Майже всі акти Євросоюзу, які спрямовані на забезпечення передумов для вільного переміщення товарів у межах Європейського союзу та сприяння вільному переміщенню робочої сили в межах Європейського союзу, містять норми, стандарти щодо охорони праці, її безпеки та гігієни. Вони поділяються на дві групи:

- Директиви ЄС, що стосуються захисту працівників;
- Директиви ЄС, які пов'язані з випуском товарів на ринок.

Слід пам'ятати про те, що законодавство Європейського союзу спрямоване на зменшення кількості виробничого травматизму та професійних захворювань, а тому воно містить у собі:

- загальні принципи профілактики та основи охорони праці;
- вимоги охорони праці для робочого місця;
- вимоги охорони праці під час використання обладнання;
- вимоги охорони праці під час роботи з хімічними, фізичними та біологічними речовинами;
- захист на робочому місці певних груп робітників;
- положення про робочий час;
- вимоги до обладнання, машин, посудин під високим тиском тощо.

Сучасні економічні відносини, розвиток нових форм власності, нарощування обсягів виробництва, курс України на вступ до Європейського Союзу – все це

потребує принципово нового підходу до питань промислової безпеки та охорони праці в країні, а також змін в ідеології власника щодо відповідальності за життя та здоров'я найманих працівників.

Тому, загальноприйнятими нормами мають стати:

- дотримання законів та інших нормативно-правових актів із охорони праці;
- вчасне виявлення та усунення недоліків на виробництві;
- посилення відповідальності за стан охорони праці та порушення встановлених норм і правил, що зумовлюють численні нещасні випадки, професійні захворювання і аварії.

Автори прийшли до висновку, що усі заходи, спрямовані на забезпечення здорових і безпечних умов праці, повинні розвиватися гармонійно із зростанням обсягів виробництва продукції, а в ідеалі – дещо їх випереджати. Бо здоров'я та життя працівників – основна цінність нашої нації.

Вважаємо, що у найближчому майбутньому Україну чекає:

- інтеграція з політичними та економічними євроатлантичними структурами;
- підвищення рівня охорони праці та промислової безпеки;
- запобігання аваріям і нещасним випадкам на виробництві;
- посилення профілактики виробничого травматизму та професійної захворюваності.

Все це буде можливим, якщо нашою державою здійснюватиметься:

- подальша адаптація українських нормативно-правових актів до європейського та міжнародного законодавства;
- вивчення світового науково-практичного досвіду;
- поглиблення міжнародного співробітництва в сфері охорони праці.

Аналізуючи вимоги, викладені в директивах Євросоюзу, можна зробити висновок, що вони відрізняються від тих, що є чинними в Україні. Тому, першочергового значення набуває адаптація нашого законодавства (нормативно-правових актів як технічного, так і соціального характеру) до

вимог Євросоюзу. Це стосується насамперед актів національного законодавства, які регулюють відносини між роботодавцем і працівниками, забезпечуючи їм належний рівень соціального захисту. Ці адаптовані акти законодавства мають стати основою для розроблення системи адаптованих вимог відповідних директив Європейського союзу нормативно-правових актів, які визначатимуть відповідний до європейських стандартів рівень охорони праці в разі виконання конкретних технологічних процесів і видів робіт.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ:

1. Венедиктов В. Є. Охорона праці: європейські і міжнародні стандарти та законодавство України (порівняльний аналіз) / В. С. Венедиктов, В. П. Гроходський, М. І. Іншин, М. М. Клемпарський, К. Ю. Мельник, О. М. Музичук, І. М. Шопіна; за ред. В. С. Венедиктова / Державний департамент з питань адаптації законодавства. Українська асоціація фахівців трудового права. Харків-Київ, 2006. 680 с.
2. Пронюк Н. В. Проблеми впровадження європейських стандартів у законодавство України шляхом демократичних реформ // Україн. часопис міжнар. права. 2002. № 4. С. 26–32.